

El Roserar del Parc Cervantes

La fascinació per les roses

Ajuntament de
Barcelona

Les roses, les protagonistes

De jardí floral a col·lecció botànica

El Roserar Cervantes és un dels jardins temàtics de Barcelona, on les roses són les protagonistes. És obra dels arquitectes municipals Lluís Riudor i Joaquim M. Casamor, i va ser inaugurat l'any 1965.

Altres jardins temàtics de la ciutat són el Mossèn Cinto Verdguer o Mossèn Costa i Llobera inaugurats al 1970.

En els seus orígens era més un "jardí floral", d'exposició, que no pas una col·lecció exhaustiva de rosers, tot i que tenia gairebé tres-centes varietats, forces de creadors locals i d'altres més clàssiques en el món dels rosers. Al seu voltant, s'hi van plantar xiprers, oms, pins i grans peces de gespa delimitades per camins de llarg recorregut, pendent amunt i avall.

La col·lecció va ser renovada a final anys noranta sense variar el traçat del jardí; s'hi va plantar una selecció d'arbres fruiters que acompanyen els rosers sense interferir en el seu creixement.

Actualment, es conreen prop de dos mil tipus diferents de rosers!

L'atracció històrica per les roses

Totes les cultures jardineres antigues han tingut rosers als seus jardins. Els perses, els egipcis, els grecs, els romans..., també els jardins de l'Islam i els de les cultures orientals, com la xinesa i la japonesa. Cadascuna ha conreat els rosers de la seva terra, però la fascinació per allò exòtic ha fet que els rosers siguin plantes molt viatgeres, creuant-se entre elles, aportant qualitats noves com la re floració més enllà de la primavera, flors més plenes o de pètals més bells... També roses més fortes i adaptades als requeriments de la jardineria sostenible.

Un personatge històric i gran amant de les roses va ser l'Emperadriu Josefina de França (1763-1814). El jardí romàntic d'aquesta emperadriu va contenir una de les primeres col·leccions de roses de les quals es té notícia. La seva col·lecció de roses, la va crear al jardí del Domini de la Malmaison (comprat el 1799) i enriqué la col·lecció fins la seva mort. Hi ha diferents versions sobre la quantitat de diferents rosers que conreà. Les xifres més precises, parlen d'uns 300 taxons (entre espècies i varietats). En l'actualitat, algunes d'aquestes varietats encara sobreviuen.

PAPQUE y ROSERA CERVANTES

Els roserars a Barcelona

Les primeres notícies sobre roses a Barcelona apareixen a les Cobles de Fra Anselm de Turmeda del segle XIV, on es descriuen jardins amb arbres fruiters i roses blanques i vermelles. Des d'aleshores –com a mínim–, les roses han estat presents d'una manera o altra a la ciutat

Durant el segle XIX, i a imitació del que succeïa a Europa, es reservaven als jardins alguns parterres per al conreu del roser; els viveristes locals eren els qui introduïen les varietats europees, sobretot franceses. És durant la primeria del segle XX que hi ha un gran rellançament dels rosers; d'una banda, per la bona feina dels roseristes locals i, de l'altra, per la influència de l'enginyer francès Forestier, convidat per l'Ajuntament per a arranjar els jardins de Montjuïc amb motiu de l'Exposició del 1929.

Aquest personatge era un gran expert i coneixedor dels rosers, promotor del primer concurs internacional de roses noves que se celebra a Paris des del 1907. A Montjuïc, hi va plantar els anys 1916, el roserar de la Colla de l'Arròs i al 1920, el Roserar Amargós, al Teatre Grec. Dos roserars en uns petits jardins de terrassa, el primer assaig modern de jardí públic d'aquestes característiques a Barcelona.

La debilitat de Forestier per les roses va contagiar alguns dels prohoms barcelonins de l'època, fins al punt que al jardí del Palau de Pedralbes que s'havia creat feia poc, els parterres principals es van destinar a rebre el Concurs Internacional de Roses Noves de Barcelona, que es va celebrar entre els anys 1929 i 1936. Es tractava d'un concurs de tardor, però les roses es valoraven des de la primavera i es tenia en compte el difícil pas de l'estiu per a les varietats de l'època, moltes de les quals eren d'origen més septentrional.

Rosa del Concurs Internacional, any 1930

Nicolau Mª Rubió i membres del jurat internacional a Pedralbes, any 1930

Un univers de roses

El gènere *Rosa* està format per més de dos centenars d'espècies i varietats silvestres. La veritable diversitat del gènere, tanmateix, es posa de manifest en les nombrosíssimes varietats creades pels humans.

Es considera que han existit en conreu comercial unes 30.000 varietats de roses diferents, moltes de les quals han desaparegut en haver-ne abandonat el conreu i que no en quedés cap testimoni; les coneixem per llistes o descripcions. Moltes altres, no només van ser famoses després d'haver-les creat, sinó que han conservat la seva fama i les qualitats al llarg de segles.

Tot descobrint el Roserar

Història, geografia i botànica, tot alhora

Passejar pel Roserar constitueix alhora un viatge per la història de les roses, una descoberta geogràfica i un itinerari de coneixement botànic.

A la part més baixa del Roserar, tocant la Diagonal, hi ha les roses antigues, les creades abans del 1876, mentre que la meitat superior acull les modernes, agrupades als parterres, per creadors i països d'origen. D'aquestes roses se'n pot gaudir passejant per les trames principals de camins.

Al Roserar hi ha també l'anomenada "col·lecció botànica", que acull els diferents rosers silvestres i els seus híbrids primitius. Ha de ser recorreguda serpentejant entre les plantacions, per un camí secundari, per damunt la gespa i convenientment senyalitzat. S'inicia, segons el sentit, pels rosers d'Amèrica del Nord, d'Europa, el nord d'Àfrica, de l'orient de la Mediterrània i tot el continent asiàtic -sobretot de la Xina i del Japó-, passant per les terres de l'antiga Mesopotàmia.

Rosers en miniatura

A la part més alta del Roserar, per sota la pèrgola, hi ha els rosers miniatura i floribunda, unes varietats especials de mida escassa. Això fa que es plantin en petites peces, com daus, un per a cada tipus, i conformen un vistós tapis geomètric -com una mena de *patchwork*-, que contrasta amb les enlairades roses que vesteixen la pèrgola que domina el conjunt.

Contingut de la col·lecció

1. Roses botàniques d'Amèrica - Roses de Bourbon.
2. Híbrids de Rosa x centifolia, híbrids de Rosa x centifolia mus cosa.
3. Roses botàniques d'Amèrica.
- 4-5. Roses de David Austin.
6. Roses botàniques d'Europa - híbrids de Rosa glauca.
7. Híbrids de Rosa x alba, roses de Boursault, híbrids de Rosa canina.
- 8-9. Roses botàniques d'Europa - híbrids de Rosa macrantha.
10. Híbrids de Rosa pimpinellifolia.
11. Híbrids de Damas, Roses de Portland.
12. Roses botàniques d'Europa - híbrids de Rosa eglanteria.
13. Roses botàniques d'Orient Mitjà.
14. Híbrids de Rosa gallica.
15. Roses botàniques d'Orient Mitjà - híbrids de Rosa moschata de Louis Lens.
16. Roses botàniques d'Àsia - híbrids de Rosa moschata.
- 17-18. Roses botàniques d'Àsia - Roses de Poulsen.
19. Híbrids de Rosa moyesii.
20. Roses de Tantau, Roses de Kordes.
21. Roses botàniques d'Àsia - Roses de Harkness.
22. Pèrgola.
23. Roses de Dickson.
- 24-25. Roses modernes d'obtentors diversos.
- 26-27-28. Roses botàniques d'Àsia.
29. Híbrids de Rosa rugosa.
30. Híbrids perpetus.
31. Híbrids de Rosa gallica.
32. Híbrids de Rosa chinensis, híbrids de Rosa x arvensis, híbrids de Noisette.
33. Roses de Guillot, Roses de Barni.
34. Híbrids perpetus.
- 35-36. Roses botàniques d'Àsia - Roses de Barn.
37. Roses de Delbard.
38. Roses d'Adam, Roses de Lens, Roses de Laperriere, Roses de Sauvageot, Roses d'Orard.
39. Pèrgola.
40. Roses Meilland.
41. Roses de Ferrer, Roses de Dot, Roses d'altres obtentors espanyols.
- 42-43. Roses miniatures, polyanthas i minifloribundes.
- 44-45-46-47. Zona de concurs.
48. Jardí dels Perfums.

Un espai per a contemplar... i olorar

El Roserar es visita amb la vista, però també amb l'olfacte.

Per això, al parc hi ha un espai dedicat a les olors de les roses -el Jardí dels Perfums-, una col·lecció de les 235 varietats més perfumades, antigues i modernes, naturals i creades en viviers.

Els rosers creixen en rengles, protegits per una petita vorada; es reserva al passejant una catifa de gespa des d'on gaudir-ne i olorar les diverses flaires que s'apleguen -espesses, dolces, d'aromes cítrics, metàl·lics...-, totes però, són una sofisticada eina de seducció.

Rosers que s'enfilen

No tots els rosers són arbusts amb les branques dretes i rígides, que s'aguanten totes soles. Hi ha rosers que creixen com grans esbrazers, amb branques arquejades que aprofiten branques i troncs d'altres plantes per a enlairar-se a buscar el sol i l'aire, en llocs de molta competència vegetal.

A la pèrgola, s'enfilen per unes parets i columnes de pedra, i s'eixamplen després per sobre de les bigues de fusta. Passejar-se per sota d'aquest túnel de flors el mes de maig és tota una experiència, i la contemplació des de l'entrada per la carretera d'Esplugues, una mostra del variat i suggeridor cromatisme floral.

Roses botàniques i roses hortícoles

Si fem un cop d'ull al contingut de la col·lecció floral del Parc Cervantes, tot resseguint les pàgines d'aquesta guia, observarem d'entrada dues grans grups de roses: les botàniques i les híbrides. Sent el gènere botànic *Rosa* tan extens i ampli difícilment distingirem a primer cop d'ull la diferència entre elles. Cal tenir present que la família de les *Rosàcies*, a la qual pertany el gènere *Rosa* ja és inabastable si no es tenen coneixements de botànica. Bàsicament, la principal diferència entre les roses botàniques i les roses híbrides és el seu origen. Les botàniques són les roses silvestres, nascudes i evolucionades espontàniament a la natura, mentre que les roses híbrides són el fruit i el triomf de l'ofici de jardiner. Quan ens referim a les roses híbrides parlem de les roses conreades, de les plantes i de les flors que, a partir dels creuaments entre varietats, el procés que coneixem com a hibridació, han aparegut com a resultat de l'intent per millorar algun aspecte de la flor o de la planta o tota ella en el seu conjunt; pètals, perfum, color, resistència al clima, etc.

La natura és el jardiner: les roses botàniques

No ho dubtin, l'acció de la natura com a jardiner ha estat tan elaborada i minuciosa com la dels professionals. La prova la tenen en les desenes de varietats de roses botàniques existents: la *Rosa canina*, també coneguda com roser bord, n'és un exemple igual que el roser agrest (*Rosa agrestis*), el roser regent (*Rosa arvensis*), el roser espinosíssim (*Rosa pimpinellifolia*) o la rosa vera (*Rosa gallica*) plantes que creixen en l'àrea de clima mediterrani i, algunes d'aquestes, plantades en el mateix parc.

Al roserar del Parc Cervantes hi trobarem 176 espècies botàniques procedents de tot l'hemisferi nord, l'àmbit geogràfic d'on provenen les roses. Hi ha varietats provinents des de l'Amèrica fins al Japó, arxipèlag d'on són originàries les roses.

Podem reproduir aquest itinerari a través del món resseguint l'anomenat "recorregut botànic" que va des de la part baixa del roserar, a tocar de l'entrada per la Diagonal, i que arriba fins a la pèrgola en un recorregut sinuós entre camins de gespa. Els parterres que trobarem pel camí s'uneixen entre ells amb arcs, fets amb troncs, on s'emparren varietats de rosers enfiladissos. Les indicacions que trobarem ens informaran de cadascuna de les espècies, agrupades segons la zona del planeta d'on són oriündes.

Al llarg del recorregut geogràfic podrem trobar, procedents del continent americà, la *Rosa virginiana*, la *Rosa carolina*, la *Rosa setigera* o la *Rosa palustris*. Com la majoria de les espècies botàniques són roses primerenques, per la qual cosa es recomana fer la visita a la primavera, des de mig abril al juny.

L'Orient mitjà compta amb una nodrida representació al roserar del parc de Cervantes que disposa de plantes tant interessants com la *Rosa ecae* o la *Rosa foetida*, la que van fer servir per crear l'hibrid que va aportar el color groc a les noves varietats.

Procedents de l'Orient llunyà trobarem una nodrida representació de roses de la Xina, terra rica i encara prou desconeguda pel que fa a rosers silvestres. Hi ha exemplars de les vigoroses *Rosa multiflora*, *Rosa wichuriana* o *Rosa banksiae*, però també híbrids molt antics –s'ignora si d'origen natural o creats per la humanitat fa segles– com la *Rosa chinensis semperflorens*, la *Rosa 'Old Blush'*, la *Rosa indica odorata*, o la *Rosa odorata ochroleuca*. Totes conegudes per ser la base dels híbrids de te i també de les roses modernes. Sense aquestes roses xineses, els rosers moderns que coneixem no existirien. El nom de *roses de te* ens remet a l'època quan Europa importava aquest producte en vaixells des de l'Orient.

Les persones en el camí de les flors les roses híbrides

A mitjans del segle XIX, Gregor Mendel documentava les lleis de l'herència i establia els principis de la genètica moderna. La seva experiència com a jardiner va ser fonamental ja que fou a partir de la hibridació de plantes del pèsol que va poder constatar els principis bàsics de l'herència. Una de les principals conclusions és que la hibridació, el creuament de les espècies al llarg de generacions, millora i potencia la vida. És a dir, en el cas que la supervivència de l'espècie estigui en risc tindran més probabilitats els híbrids que les races pures.

Si la natura evita l'endogàmia i genera híbrids de les espècies com a part de l'evolució i l'adaptació a la vida, no ens ha d'estranyar que l'home ho explori en l'intent d'aconseguir replicar formes, colors o reunir qualitats de plantes diferents en un sol espècimen. D'aquesta manera s'ha aconseguit duplicar el nombre de flors, canvis cromàtics i aromàtics o un major creixement, amb més vigor. Darrerament, la hibridació s'orienta cap a la creació de varietats més resistents a plagues i malures o que el manteniment sigui més econòmic o mecanitzable.

Es calcula que el nombre d'hibridacions al llarg de la història se situa entre les 25.000 i les 30.000 i la gran majoria han estat obtingudes durant els darrers 130 anys. L'any 1885 es coneixien fins a 600 roses diferents, a principis del segle XX la xifra arribava als 10.000 taxons reconeguts. Si la literatura, la poesia o l'estètica no demostraven prou l'interès i fascinació per la bellesa de les roses podem veure que la ciència no s'ha quedat enrere.

Si intentem enfilarnos per les branques d'aquest arbre genealògic dels rosers trobarem que el primer roser de la raça *híbrida de te fou* la varietat *La France*, creada el 1867 pel jardiner i planterista francès conegut com Guillot. *La France* fou el resultat de creuar un roser híbrid de raça recurrent, o sigui que floreix al llarg de tot l'any, amb un roser *híbrid de te*, descendent dels rosers xinesos. La mescla d'Orient i Occident va donar origen als anomenats rosers "moderns". Aquests primers espècimens suportaven malament els estius càlids i eixuts. El treball d'un altre planteraire francès, Pernet, va crear una subsecció dels *híbrids de te* que es coneix com roses *Pernetianes*. Aquestes incorporaven els colors groc, daurat, albercoc, coure, ataronjats, lavanda i gris integrant, gràcies a la incorporació del llinatge de la *Rosa foetida*, una varietat procedent de l'Orient Mitjà.

D'aleshores ençà, els responsables dels vivers no han deixat de buscar i crear nous espècimens i varietats. L'organització de concursos Internacionals arreu ha estat una forma d'impuls. L'objectiu d'aconseguir la rosa perfecta continua avui en dia assajant nous creuaments que conjuminin l'equilibri entre fragància, forma, color, resistència, vigor i fàcil conreu. Cada temporada apareixen noves varietats subjectes a modes i tendències. Algunes són versions revisades i millorades d'espècies existents com és el cas de les roses *angleses*, aparegudes cap a la segona meitat del segle XX amb una aparença *decimonònica* però amb les característiques i vigor de les roses del segle XXI.

El perfum, arma de seducció massiva

De la rosa ens atrau el color o la perfecta disposició dels seus pètals a la corol·la. D'entre totes les sensacions la seva fragància i perfum ens resulta la més suggeridora i evocadora. Però l'agradable perfum de la rosa no estava pensat per al gaudi humà. Aquest és un plaer gratuït, una generosa casualitat.

No renunciarem mai a l'acte, gairebé reflex, d'atansar el nas a una rosa. Caldrà vigilar però que, ensumant la flor, no coincidim amb els veritables destinataris del regal perfumat: els insectes. Totes les armes de seducció de la rosa s'orienten cap a aquest únic objectiu, atreure els pol·linitzadors que garanteixen la reproducció i la supervivència.

Als humans ens cal sempre apropar el nas per amarar-nos del perfum. La nostra pituitària groga, on es troben les cèl·lules olfactives, pot reconèixer fins a 10.000 olors diferents encara que, per terme mig, la nostra memòria olfactiva es mou entre les 2.000 i les 4.000. Una capacitat reduïda comparada amb la d'altres animals. Un gos pot distingir fins a 30.000 matisos aromàtics i hi ha insectes que reconeixen les aromes florals a desenes de quilòmetres de distància.

La nostra irrupció oportunista entre la flor i l'insecte no suposarà cap entrebanc en l'estratègia d'atracció. En canvi, ens permetrà rendir-nos a un mostrari de perfums i essències, al gaudi dels sentits i a l'estimulació d'unes capacitats que semblaven endormiscades i que ens revelaran tot un univers sensorial. L'olfacte és un dels sentits més ben capacitats per evocar emocions. Una olor familiar ens pot traslladar a la nostra infantesa. En el gran aparador perfumat que és el Roserar de Cervantes trobarem fins a 235 roses considerades entre les més oloroses del món.

El perfum de la rosa es genera a la superfície dels pètals i també pot fer-ho als estams. Quan la flor madura i els pètals s'expandeixen, gràcies a l'acció del midó que contenen els teixits, des de la superfície d'aquests pètals s'expandeixen les molècules volàtils del perfum alliberant-se a l'aire. El perfum de cada rosa és una delicada fórmula química integrada per més de 400 molècules de diferents compostos aromàtics. Aquest fràgil equilibri confereix a cada varietat un matís diferencial. També trobarem espècies sense perfum que no sintetitzen aquests compostos.

En funció del clima i de l'hora del dia, de la varietat i maduresa de l'espècimen canvia el moment en què podem sentir el perfum amb més intensitat. En climes freds serà abans del capvespre, en climes càlids com el nostre, abans del migdia.

Un cop fecundada, comença a transformació de la flor: perd els pètals i formen els fruits. Durant el procés de marciment el perfum canvia, es densifica, adquireix l'olor de l'herba tallada o pot recordar fins i tot l'olor del tabac. Cap al final de la descomposició de la flor la seva olor pot resultar agressiva i desagradable.

El tresor olfatiu de la rosa es troba en els seus pètals, tot i que en quantitats molt petites. Per això cal una gran quantitat de flor per extreure'n l'essència. Per a cada quilo d'essència de roses calen 5 tones de pètals.

La rosa que es porta... Roses noves marcant tendència

Atès l'atractiu indiscutible de les roses i els centenars de varietats híbrides creades fa més d'un segle que es convoquen concursos de roses arreu. El del roserar de Cervantes és un certamen de referència i prestigi internacional.

Les roses es planten en un mateix espai, agrupades segons varietat i característiques: miniatures, enfiladisses, roses *polyanthes* o *híbrides de te*. Cadascuna d'elles competirà amb les seves iguals. Els experts avaluen aspectes com la novetat, resistència, color o perfum. La valoració final del jurat té lloc durant la primavera de l'any següent a la plantació.

Els Concurs Internacional de Roses Noves de Barcelona és una doble oportunitat, en primer lloc per als experts que presenten les noves varietats abans de ser comercialitzades. I en segon lloc perquè, aprofitant el concurs, se celebra una festa on la ciutadania també pot manifestar el seu gust i criteri, escollint la rosa que més agrada per votació popular: la Rosa Ciutadana.

Si els sembla que el termini d'un any per a un concurs és molt llarg han de saber que el llançament comercial d'una nova varietat pot comportar un procés d'entre 8 i 10 anys, com a mínim. Ja que estem parlant de roses conreades, els processos d'hibridació i creuament han de garantir la potenciació de resultats i característiques de la planta: perfum, color, resistència. Fins i tot quan la varietat que es vol llençar s'ha obtingut d'una mutació produïda a la natura espontàniament, cal que es garanteixi i es fixi la seva multiplicació vegetativa (no sexual). Molts dels rosers enfiladissos s'han obtingut per aquest procediment, aprofitant una mutació de plantes amb creixement arbustiu que han patit alguna modificació en el creixement de les seves branques.

El nom fa la rosa

Tan important com les característiques de la planta serà el nom que rebrà ja que l'identificarà com a marca comercial. Un nom que serà proposat quan la varietat estigui consolidada i a punt per a ser comercialitzada. Alguns noms destaquen aspectes de la planta o la flor i d'altres homenatgen una persona o una efemèride. Al llarg del recorregut pel roserar Cervantes trobarem totes les nomenclatures, amb noms tan seductors com *Cuisse de Nymphe*, tan evocadors com *Nevada* o les dedicades al Professor Pañella, mestre de l'Escola de Jardineria i un dels artífex de la creació a Montjuïc dels jardins de Mossèn Costa i Llobera, dedicats als cactus i plantes crasses, o la rosa violinista Costa, dedicada a Francesc Costa i Carrera, considerada com un dels millors híbrids *de te* des del 1930.

També es dona el fet que una mateixa varietat pot ser coneguda amb diferents noms. És el cas de la rosa batejada com a *Mme. Meilland*, la mare del creador de la flor, el planterista francès François Meilland. Aquesta rosa es coneix com *Gioia* a Itàlia, *Gloria Dei* a Alemanya i *Peace* als països anglosaxons.

El pas de les estacions pel Roserar

Totes les èpoques de l'any són bones i interessants per a visitar el Roserar, no només la primavera. A la tardor, per exemple, els fullatges de molts d'aquests rosers, són espectaculars i, també els seus fruits en forma de pera, de copa o de globus, sempre de colors càlids i llampants.

El millor de la temporada comença a primers d'abril, quan els rosers comencen a obrir les seves poncelles. Primer, els rosers silvestres de les zones més fredes, que senten ben aviat la primavera mediterrània. A partir d'aquest moment i durant el més de maig, un "crescendo" de flors es van obrint sense parar, fins que a final de juny, amb l'arribada de la calor, la intensitat de la florida disminueix.

Hi ha algunes roses, però, que romanen en un període de latència durant l'estiu, formant els fruits fecundats setmanes abans, i ja no tornen a florir fins la primavera següent. Tanmateix, la introducció de varietats xineses refloridores al segle XVIII en l'arrel genètica de moltes roses, fa que avui hi hagi força varietats que segueixin florint, algunes fins i tot fins quan arriba cap d'any. Altres varietats floreixen de manera contínua o, contràriament, ho fan de manera discontinua. Així que unes flors es marceixen, comença el creixement d'una nova tongada.

Ara bé, els rosers són plantes molt estacionals, per la qual cosa necessiten el repòs hivernal. S'aprofita, aleshores, per a podar-les i afavorir-ne el rejuveniment i una nova floració primaveral.

La identificació de les varietats

Per a conèixer millor les varietats de roses i de col·leccions del Roserar, hi ha etiquetes distribuïdes pel jardí que indiquen el grup al qual pertany cada rosa, el nom de la varietat, el nom de qui la va crear o el lloc d'origen, l'any de creació o descoberta i el nom del país del seu creador.

L'autenticitat a l'hora de determinar les varietats i espècies es revisa periòdicament a fi de garantir el rigor de la informació.

El concurs Internacional de Roses Noves de Barcelona

Al Roserar Cervantes, obrint la temporada internacional, se celebra un concurs de noves varietats de roses, encara inèdites. El seu origen es troba en la creació l'any 2001 d'una nova col·lecció al Roserar.

Les roses es planten per a competir, i han de passar dos anys al lloc fins que una comissió d'experts i jutges internacionals les valora el mes de maig. Hi ha dos espais de concurs, un per a les roses que són jutjades els anys senars, i un altre per a les dels anys parells. Aquesta part del jardí es completa amb un espai on hi ha les roses guanyadores -el Jardí del Palmarès.

De les roses se'n valora el vigor, la novetat i l'interès de la flor, el perfum, la resistència a plagues i malalties, entre d'altres característiques. Es tria la millor rosa de cada categoria, i la que ha obtingut més punts de totes rep el premi especial Barcelona. Des de l'any 2009, els ciutadans també poden triar la seva rosa preferida, i la que rep més vots guanya el premi Rosa Ciutadana.

El perfum de roses

S'ha considerat que una de les roses distingides a Barcelona, la "Rhapsody in Blue", un roser de rara bellesa, amb flors de color entre lila i lavanda intens, de pocs pètals però grans i fulles rugoses, té el perfum més representatiu d'entre totes les roses. Al Regne Unit, el perfum d'aquesta rosa, s'ha pres com a model per a fabricar l'essència artificial de roses.

El reconeixement internacional del Roser

Durant les seves convencions triennals, la Federació Mundial de Societats de Roses atorga un premi a l'excel·lència del jardí, als roserars que més destaquen pel nivell i gestió de la seva col·lecció, la qualitat del manteniment i les seves activitats.

El Roserar Cervantes va ser distingit el 2009, durant la convenció celebrada a la ciutat canadenca de Vancouver. Aquest reconeixement llueix en una placa ubicada al Roserar mateix.

Rosa "Rhapsody in Blue"

2001
Premi especial
Barcelona al roser
més destacat i
Certificat de mèrit
Premi Sant Jordi

Obtendor:
 Jackson & Perkins
Roser:
 08 fl 2001 Jacarque

2004
Premi especial
Barcelona al roser
més destacat i
Premi al millor roser
de la categoria
d'Híbrids de
Te i Grandiflors

Obtendor:
 R. Sauvageot
Roser:
 SB.99.15

2007
Premi especial
Barcelona al roser
més destacat i
Premi al millor roser
paisatgístic i bellesa

Obtendor:
 R. Orard
Roser:
 ORA 644

2002
Premi especial
Barcelona al roser
més destacat i
Premi de l'Asociación
Española de la
Rosa al roser més
sostenible

Obtendor:
 Warners' Roses
Roser:
 Chewpatter

2005
Premi especial
Barcelona al roser
més destacat

Obtendor:
 W. Kordes Sohne
Roser:
 Kormifari

2008
Premi especial
Barcelona al roser
més destacat i
Premi al millor roser
de la categoria de
Floribundes Polianthes

Obtendor:
 Rose Barni
Roser:
 Bar 6539

2003
Premi especial
Barcelona al roser
més destacat

Obtendor:
 Harknees New Rose
Roser:
 Harglow

2006
Premi especial
Barcelona al roser
més destacat i
Premi al millor roser
de la categoria de
Floribundes Polianthes

Obtendor:
 Meilland Int.
Roser:
 Meibivers

2009
Premi especial
Barcelona al roser
més destacat i
Premi al millor roser
de la categoria
d'Híbrids de Te i
Grandiflors i també
Premi a la bellesa

Obtendor:
 Meilland
Roser:
 AM708HTG

2010
Premi especial
Barcelona al roser
més destacat

Obtendor:
Alain Meilland
Roser:
AM-807-FL POL

2011
Premi Rosa
Ciutadana

Obtendor:
Poulsen Roser
Roser:
POULCY 014
Rosa 'Grand Award'

2013
Premi especial
Barcelona a la varietat
amb major puntuació
Premi a la millor varietat
Floribunda –Poliantha
Premi “Pere Dot” a la
varietat més novedosa

Obtendor:
Alain Meilland & William
Randler
Roser:
AR-010-FLO-POL
Rosa 'Grand Award'

2010
Premi Rosa
Ciutadana

Obtendor:
Tantau
Roser:
Rosa 'Midsumer'

2012
Premi especial
Barcelona al roser
més destacat

Obtendor:
Alain Meilland
Roser:
AM-916-FLO POL

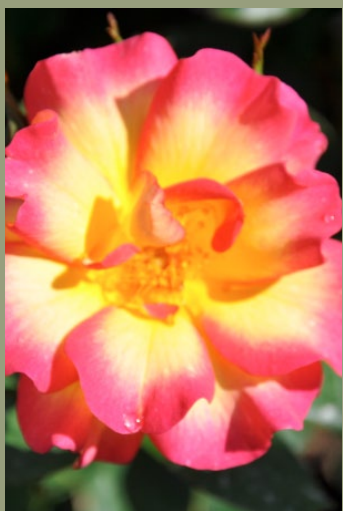
2013
Premi Rosa
Ciutadana

Obtendor:
Michèle Richardier
Roser:
MR-118-HT-G

2011
Premi especial
Barcelona al roser
més destacat

Obtendor:
Roseraies Sauvageot
Roser:
SB 06.107

2012
Premi Rosa
Ciutadana

Obtendor:
Pepinières Delbard
Roser:
04-4532-1

Accessos:

Av. Diagonal, 712
c. de Manuel Ballbé, s/n
Av. d'Esplugues, 20

Accessibilitat:

Metro: L3 Zona Universitària
Bus: H6, 7, 22, 33, 54, 60, 63, 67, 68,
75, 78 i 113

SERVEIS

- Font
- Àrea de joc infantil
- Àrea de pícnic
- Taules de ping-pong
- Conservador/a del parc

EQUIPAMENTS

- 1** Parc de Cervantes
 - 2** Rombes bessons, d'Andreu Alfaro, 1977
 - 3** Serenitat, d'Eulàlia Fàbregas de Sentmenat, 1964
 - 4** Jardí dels Perfums
 - 5** Zona del Concurs Internacional de Roses Noves de Barcelona
 - 6** Zona del Concurs: Roses premiades
- Recorregut accessible

